

แบบเสนอโครงการวิจัย (research proposal)

1. ชื่อเรื่องวิจัย การแก้ปัญหาพฤติกรรมเด็กไม่รู้จักการแบ่งปัน โดยใช้ชุดนิทานเด็กดีมีน้ำใจ ของเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนใหญ่
2. ชื่อผู้วิจัย นางวิลาวรรณ จันทร์ส่อง
3. อาจารย์ที่ปรึกษา
4. คำสำคัญ นิทาน เด็กปฐมวัย การแบ่งปัน
5. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 ต้องการให้เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการ ตลอดจนการเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาเด็กปฐมวัยเพื่อให้มีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุลและเต็มศักยภาพด้วยการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกประเภท หybridหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคมและวัฒนธรรมไทย พัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สามารถดำรงชีวิตประจำวันอย่างมีคุณภาพและมีความสุข ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชนและสถานศึกษาในการพาเด็ก (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : คำนำ)

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนใหญ่ตำบลกลาง ปัจจุบันมีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 30 คน จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็กนักเรียนในห้องเรียน จากการสังเกตและการทำงานร่วมกันกับเพื่อนพบว่าเด็กจำนวน 1 คน มีพฤติกรรมไม่แบ่งปันของเล่นกับเพื่อนอยู่เสมอ ทั้งนี้ได้พยายามปรับพฤติกรรม อธิบายหลายครั้งแต่เด็กยังมีพฤติกรรมไม่แบ่งปันอยู่เสมอ ทำให้เด็กหลายคนไม่ยอมเล่นด้วยและไม่ยอมทำงานร่วมด้วย จึงทำให้เกิดปัญหาในห้องเรียน

6. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านสังคมการแบ่งปันก่อนและหลังการใช้ชุดนิทานเด็กดีมีน้ำใจ

7. ขอบเขตของการวิจัย

จำนวนของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนใหญ่ จำนวน 30 คน มีเด็กปฐมวัยมีปัญหาทางด้านสังคมด้านพฤติกรรมการแบ่งปัน จำนวน 1 คน
ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรตาม ได้แก่ เด็กมีพฤติกรรมการแบ่งปัน

ตัวแปรต้น ได้แก่ นิทาน

8. ทฤษฎี สมมุติฐาน และกรอบแนวคิดของวิจัย

ทฤษฎีจริยธรรมตามแนวคิดการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kolhberg's theory of morals reasoning)

โคลเบอร์ก เป็นนักจิตวิทยาที่อธิบายถึงจริยธรรมของคนที่พัฒนาขึ้นไปพร้อม ๆ กับความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ ระดับก่อนกฎเกณฑ์ ระดับกฎเกณฑ์สังคม และระดับเลยกฎเกณฑ์ของสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย จะอยู่ในขั้นแรกของทฤษฎีคือ ระดับก่อนกฎเกณฑ์ เด็กวัยนี้จึงตัดสินความถูกผิดจากความรู้สึกของตนเอง และตามกฎเกณฑ์ที่ ผู้อื่นกำหนด โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้(ผู้แต่ง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา บุญญฤทธิ์ ,

ขั้นตอนที่ 1 การหลีกเลี่ยงการลงโทษและการทำตามคำสั่ง (Punishment and obedience orientation) เด็กวัยนี้จะประพฤติตนตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เพราะหลีกเลี่ยงการลงโทษ ความถูก ผิด ตัดสินโดยพิจารณาผล ถ้าถูกลงโทษถือว่าทำไม่ดี เด็กวัยนี้จึงยังไม่มีเหตุผลในการตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ นอกจากปฏิบัติตามคำสั่งสอนของผู้ใหญ่

ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติเพื่อมุ่งหวังรางวัลส่วนตัว (Personal reward Orientation) เด็กจะนำความต้องการของตนเองมากำหนดสิ่งที่ถูกและผิด ถ้าหากปฏิบัติสิ่งใดแล้วได้รางวัลก็จะยึดถือว่าการทำสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ดังนั้นการ

ชมเชยและให้รางวัลเมื่อเด็กทำในสิ่งที่ถูกต้อง เหมาะสม จึงเป็นวิธีสอนจริยธรรม ความประพฤติให้กับเด็ก เนื่องจากเด็กยังไม่สามารถตัดสินใจต่าง ๆ ได้ด้วยเหตุผลของตนเอง

ทฤษฎีการเรียนรู้จริยธรรมด้วยการกระทำตามแนวคิดของสกินเนอร์

สกินเนอร์ (Skinner) นักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยม เป็นผู้เสนอทฤษฎีที่มีความเชื่อว่า พฤติกรรมของคนเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ผลจากการแสดงพฤติกรรมนั้นจะเป็นตัวบ่งชี้ว่าพฤติกรรมนั้นจะมีแนวโน้มเกิดขึ้นอีกหรือไม่ในสถานการณ์ที่คล้ายกับสถานการณ์เดิม ถ้าเกิดขึ้นอีกจะเรียกผลพฤติกรรมนั้นว่า การเสริมแรงทางบวก แต่ถ้าไม่เกิดขึ้นอีกเรียกผลของพฤติกรรมนั้นว่า การลงโทษ การอธิบายถึงการเรียนรู้ด้านจริยธรรมผ่านกระบวนการเสริมแรงและการลงโทษ หากเด็กแสดงพฤติกรรมที่ดีแล้วได้รับการชมเชย ยกย่อง คือ เด็กจะแสดงพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก แต่หากแสดงพฤติกรรมใดแล้วถูกลงโทษ เด็กจะระงับหรือหยุดการกระทำนั้น ๆ ดังนั้นการเรียนรู้พฤติกรรมจริยธรรมของเด็กจึงขึ้นอยู่กับผู้ใหญ่ที่จะตัดสินว่า พฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมทางจริยธรรมที่เหมาะสม แล้วนำมาใช้ในการอบรมปลูกฝังเด็ก(จิตวิทยาสำหรับครู(502 204) รศ.มณฑรา ธรรมบุศย์)

ทฤษฎีการเรียนรู้พฤติกรรมจริยธรรมตามแนวคิดของแบนดูรา

แบนดูรา (Bandura) นักจิตวิทยาสังคม อธิบายว่า พฤติกรรมส่วนใหญ่ของคนในสังคมเกิดจากการเรียนรู้ โดยการสังเกตจากตัวแบบ ทั้งตัวแบบในชีวิตจริง หรือตัวแบบที่เป็นสัญลักษณ์ ทั้งนี้ตัวแบบจะทำหน้าที่ทั้งสร้างหรือพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรม และจะทำหน้าที่ในการระงับ พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เด็กปฐมวัยจึงเรียนรู้พฤติกรรมจริยธรรมจากตัวแบบ ผู้ใหญ่และสังคมจึงเป็นตัวแบบที่เด็กดูสังเกตและลอกแบบ การสอนจริยธรรมในแนวคิดนี้คือ การสร้างและเลือกตัวแบบที่ดีให้เด็กได้สังเกต สำหรับกระบวนการในการพัฒนาการเรียนรู้พฤติกรรมจริยธรรมตามแนวคิดนี้มี 4 ขั้นตอนคือ(ม.ป.ป)

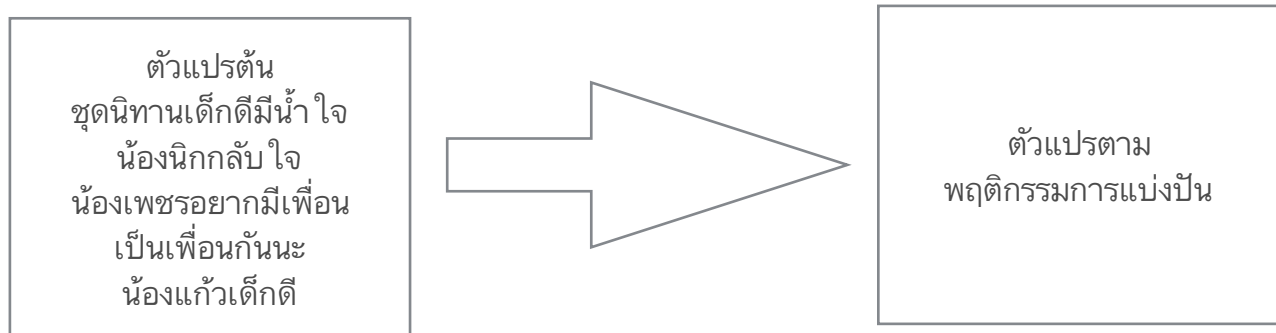
ขั้นตอนที่ 1 กระบวนการตั้งใจ เป็นการที่เด็กได้เห็นตัวแบบที่น่าสนใจ ดังนั้นตัวแบบจึงต้องแสดงพฤติกรรมจริยธรรมที่ชัดเจน ไม่ซับซ้อน และเมื่อเด็กสนใจแสดงพฤติกรรมที่ดีจะต้องมีการเสริมแรง เพื่อให้เด็กเกิดพฤติกรรมซ้ำ

ขั้นตอนที่ 2 กระบวนการเก็บจำ เมื่อเด็กสังเกตเห็นตัวแบบแสดงพฤติกรรมที่ดี และได้รับการยกย่องชมเชย และได้เห็นตัวแบบแสดงพฤติกรรมบ่อย ๆ เด็กเกิดความสนใจต้องการแสดงพฤติกรรมเช่นเดียวกับตัวแบบ เด็กจะหาวิธีเก็บและจดจำข้อมูลการแสดงพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับสถานการณ์

ขั้นตอนที่ 3 กระบวนการกระทำ เมื่อเด็กจดจำข้อมูลได้และเก็บไว้ในความคิดเมื่อเผชิญสถานการณ์ เด็กจะนำข้อมูลมาแสดงเป็นพฤติกรรมที่ใกล้เคียงกับพฤติกรรมของตัวแบบ เพื่อให้ได้ผลเหมือนตัวแบบ

ขั้นตอนที่ 4 กระบวนการจูงใจ เมื่อเด็กสังเกตตัวแบบและจดจำข้อมูลไว้ และเมื่อเผชิญสถานการณ์ ถ้าหากมีการจูงใจและเด็กคาดว่าจะได้รับการเสริมแรง เด็กจะแสดงพฤติกรรมออกมา ดังนั้นถ้าหากเด็กแสดงพฤติกรรมดี จึง

กรอบแนวคิดของการวิจัย

9. การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปัจจุบันการแข่งขันทางเศรษฐกิจ วัตถุนิยมและวัฒนธรรมตะวันตกหลั่งไหลเข้ามาทำให้สภาพสังคมและวิถีทางดำเนินชีวิตของบุคคลและครอบครัวแปรเปลี่ยนไปเด็กจึงแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ออกมาโดยปราศจากความยับยั้งชั่งใจ(ภักทิยา กฤษณพันธ์ 2540)

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการ ใช้กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมที่มีต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าว ของเด็กปฐมวัย โดยการนำคุณธรรม 4 ประการ คือ ความมีระเบียบ วินัย ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความขยันหมั่นเพียร และการ ประหยัด มาจัดเป็นกิจกรรมเสริมแนวการจัดประสบการณ์ประจำวัน ในการวิจัยใช้การวิจัยเชิงทดลองแบบ "กลุ่มเปรียบเทียบ การสังเกตก่อน-หลังการทดลองและติดตามผล" กลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กปฐมวัยอายุระหว่าง 4-5 ปี จำนวน 10 คน ที่ศึกษา อยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสังเกตพฤติกรรมก้าวร้าวที่เด็กแสดงออกด้วยการใช้แบบสังเกต ได้มา 2 ห้องเรียน ๆ ละ 5 คน แล้วสุ่มอีกครั้งด้วยวิธี การจับสลากเพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสังเกต พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยที่ใช้วัดด้วยช่วงเวลา ในการดำเนินการวิจัยนี้ กลุ่มทดลองได้รับการจัดกิจกรรม ส่งเสริมคุณธรรมเสริมแผนการจัดประสบการณ์ปกติ เป็นเวลา 8 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการจัดประสบการณ์ตามแผนการจัด ประสบการณ์ปกติ เท่านั้น การวิเคราะห์ข้อมูลคำนวณโดยการหา ค่าร้อยละและค่ามัชฌิมเลขคณิตของความถี่ของการเกิด พฤติกรรม ก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ขณะทำกิจกรรมเสรี(การเล่นตามมุม)และกิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง ในช่วงเวลา 3 ระยะ คือ ระยะเสัฐาน ระยะทดลอง และระยะ ติดตามผล ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรม ส่งเสริมคุณธรรมเสริมแผนการจัดประสบการณ์ปกติมี พฤติกรรม ก้าวร้าวลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนได้รับกิจกรรมส่งเสริม คุณธรรม อีกทั้งเมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้วพฤติกรรมก้าวร้าว นั้นยังลดอยู่

ติดตาม สันติวงศ์ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเสริมสร้างลักษณะนิสัย มีวัตถุประสงค์

- 1.เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ความเมตตา กรุณา ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล
- 2.เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนเป็นคนที่มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ และเสียสละตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นอนุบาล 2/4 จำนวน 40 คน

เครื่องมือ แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่า ก่อนการใช้นิทานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม พบว่า นักเรียนชั้นอนุบาล 2/4 จำนวน 40 คน มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันทั้ง 3 ด้าน ได้แก่

ด้านระเบียบวินัย อันดับสูงสุด คือ การเก็บของเล่น – ของใช้ให้เข้าที่อย่างถูกต้องและเป็นระเบียบ อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 66.33 รองลงมาคือ การเดินแถวเมื่อเข้า – ออกจากห้องเรียน อยู่ในระดับปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 52.22

ด้านความรับผิดชอบ อันดับสูงสุด คือ การเก็บช้อน แก้วน้ำ ถาดข้าว หลังรับประทานอาหารกลางวันได้เอง

ด้านคุณธรรม จริยธรรม อันดับสูงสุด คือ รู้จักแบ่งปันของเล่น – สิ่งของให้เพื่อนด้วยความเต็มใจ รู้จักกล่าวคำขอบคุณ และยกมือไหว้แสดงความขอบคุณเมื่อผู้ใหญ่ให้ของ และกล่าวคำขอโทษเมื่อตนเองกระทำความผิด ไม่แย่งสิ่งของ ของผู้อื่น

ชนิตา อิศรเสนา (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการจัดกิจกรรมโดยใช้ทฤษฎีสร้างสรรค์ด้วยปัญญาที่มีต่อพฤติกรรมสังคม ด้านการแบ่งปันของเด็กปฐมวัย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมสังคมด้านการแบ่งปันของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้ทฤษฎีสร้างสรรค์ด้วยปัญญา

กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปฐมวัย อายุ 4-5 ปี ที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาล 2 ภาคเรียนที่ 2/2557 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่จำนวน 1 ห้องเรียนจำนวน 28 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบ

กลุ่ม(Clustersampling) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดประสบการณ์แบบโครงการโดยใช้ทฤษฎีสร้างสรรค์ด้วยปัญญา และแบบสังเกตพฤติกรรมสังคมด้านการแบ่งปันของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นมีความเที่ยงเท่ากับ 0.88 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า หลังการทดลองเด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมสังคมด้านการแบ่งปันสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

10. เอกสารอ้างอิง

ประภาพรณ เอี่ยมสุภานิต. (2537). ประมวลสาระชุดวิชาหลักการและแนวคิดทางการปฐมวัยศึกษา.

หน่วยที่ 6. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สม โภชน์ เอี่ยมสุภานิต. (2537). ประมวลสาระชุดวิชาหลักการและแนวคิดทางการปฐมวัยศึกษา.

หน่วยที่ 7. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

Estes, L.S. (2004). Essentials of child care and early education. Boston : Pearson Education, Inc.

ชนิตา อิศรเสนา (2557), ติดตาม สันติวงศ์ (2555), วันเพ็ญ เหล่าฤทธิ์ ธัญระศม์ นิธิกุลธีระภักดิ์

และ ชบา พันธุ์ศักดิ์(2555)

<http://www.e-child-edu.com/youthcenter/content/articles/moral-education.html>

<http://www.watseeeyak-school.com/images/vijai-class/102.doc>

<http://doi.nrct.go.th/ListDoi/Download/75604/b2ae70d7e0d7fb229fa1fcd5de8a7d90?>

Resolve_Doi=10.14457/PBRU.the.2010.36

11. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

คาดว่าเด็กที่มีพฤติกรรมไม่รู้จักการแบ่งปัน มีพฤติกรรมที่ดีขึ้น เด็กสามารถเป็นเด็กดีและรู้จักการแบ่งปันให้กับผู้อื่นได้

12. วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

12.1 กลุ่มเป้าหมาย เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้าน โนนใหญ่ อายุระหว่าง 3-4 ปี ที่มีพฤติกรรมไม่ชอบแบ่งปัน จำนวน 1 คน

12.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดนิทานเด็กดีมีน้ำใจ ประกอบด้วยนิทาน 4 เรื่อง 1. เป็นเพื่อนกันนะ 2. น้องเพชรอยากมีเพื่อน 3. น้องแก้วเด็กดี 4. น้องนิกกลับใจ
2. แบบประเมินความสอดคล้องของนิทาน (IOC)

การคำนวณหาความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญและการพิจารณาผลของค่า IOC ของเครื่องมือ
(นิทานเรื่องน้องนิกกลับใจ)

จุดประสงค์/ เนื้อหาที่	ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า	ผลการ
	ข้อคำถาม	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		IOC	พิจารณา
2	1. ความเหมาะสมของเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2. ภาษามีความเข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัย	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
	3. ภาพประกอบมีความชัดเจน สวยงาม	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
	4. ภาพประกอบมีความชัดเจน สวยงาม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5. มีประโยชน์ และ ให้ความรู้ สำหรับเด็ก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

การคำนวณหาความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญและการพิจารณาผลของค่า IOC ของเครื่องมือ
(นิทานเรื่องน้องแก้วเด็กดี)

จุดประสงค์/ เนื้อหาที่	ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า	ผลการ
	ข้อคำถาม	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		IOC	พิจารณา
2	1. ความเหมาะสมของเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2. ภาษามีความเข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3. ภาพประกอบมีความชัดเจน สวยงาม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4. ภาพประกอบมีความชัดเจน สวยงาม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5. มีประโยชน์ และ ให้ความรู้ สำหรับเด็ก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

การคำนวณหาความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญและการพิจารณาผลของค่า IOC ของเครื่องมือ
(นิทานเรื่องน้องเพชรอยากมีเพื่อน)

จุดประสงค์/ เนื้อหาที่	ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า	ผลการ
	ข้อคำถาม	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		IOC	พิจารณา
2	1. ความเหมาะสมของเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2. ภาษามีความเข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3. ภาพประกอบมีความชัดเจน สวยงาม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4. ภาพประกอบมีความชัดเจน สวยงาม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5. มีประโยชน์ และ ให้ความรู้ สำหรับเด็ก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

การคำนวณหาความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญและการพิจารณาผลของค่า IOC ของเครื่องมือ
(นิทานเรื่องเป็นเพื่อนกันนะ)

จุดประสงค์/ เนื้อหาที่	ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า	ผลการ
	ข้อคำถาม	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		IOC	พิจารณา
2	1. ความเหมาะสมของเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2. ภาษามีความเข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3. ภาพประกอบมีความชัดเจน สวยงาม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4. ภาพประกอบมีความชัดเจน สวยงาม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5. มีประโยชน์ และ ให้ความรู้ สำหรับเด็ก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

จากตารางสรุปแบบประเมินความสอดคล้องของนิทาน (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พบว่าชุดนิทานเด็กดีมี
น้ำใจ เรื่องน้องนิกกลับใจ น้องแก้วเด็กดี น้องเพชรอยากมีเพื่อน เป็นเพื่อนกันนะ สามารถนำนิทานไปใช้ได้
ทุกเรื่อง

3.แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสังเกต

จุดประสงค์/ เนื้อหาที่	ประเด็น ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นของผู้ เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1.รู้จักการให้อภัย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2.มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อน	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้
	3.รู้จักการรอคอย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.ไม่แย่งของเล่นเพื่อนขณะที่เพื่อนเล่นอยู่	+1	0	1	2	0.66	ใช้ได้
	5.รู้จักแบ่งของเล่นให้เพื่อน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

จากตารางสรุปแบบประเมินความสอดคล้องแบบสังเกต (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พบว่า หลังจากนำชุดนิทานเด็กดีมีน้ำใจมาใช้กับเด็กนักเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนใหญ่ จำนวน 1 คน พบว่า เด็กนักเรียนมีพฤติกรรมการเล่น แบ่งปัน หลังจากใช้ชุดนิทานเด็กดีมีน้ำใจ ตามจุดประสงค์

12.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ทดลองใช้ ชุดนิทานเด็กดีมีน้ำใจ ประกอบด้วยนิทาน 4 เรื่อง1. เป็นเพื่อนกันนะ

2. น้องเพชรอยากมีเพื่อน3. น้องแก้วเด็กดี 4.น้องนกกลับใจ กับเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนใหญ่ เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 2 ครั้ง ครั้งละ 15 นาที

12.4 การวิเคราะห์ข้อมูล (ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย)

การใช้สถิติพื้นฐาน เช่น ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

13. ระยะเวลาทำการวิจัย และแผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย

ระยะเวลาในการวิจัย 2 เดือน ระหว่างเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม 2560

ครั้งที่	ข้อ1	ข้อ2	ข้อ3	ข้อ4	รวม	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	S.D	แปลผล
ครั้งที่1ก่อน	1	1	1	1	4	33.33	1.00	0.000	น้อย
ครั้งที่2ก่อน	1	1	1	1	4	33.33	1.00	0.000	น้อย
ครั้งที่3ก่อน	1	1	2	1	5	41.67	1.25	0.500	น้อย
ครั้งที่4ก่อน	2	1	2	2	7	58.33	1.75	0.500	ปานกลาง
ครั้งที่5ก่อน	2	2	2	2	8	66.67	2.00	0.000	ปานกลาง
ครั้งที่6ก่อน	2	2	2	2	8	66.67	2.00	0.000	ปานกลาง
ครั้งที่7ก่อน	2	2	2	2	8	66.67	2.00	0.000	ปานกลาง
ครั้งที่8ก่อน	2	2	2	2	8	66.67	2.00	0.000	ปานกลาง
ครั้งที่1 หลัง	2	1	2	1	6	50	1.5	0.577	ปานกลาง
ครั้งที่2หลัง	2	1	2	1	6	50	1.5	0.577	ปานกลาง
ครั้งที่3หลัง	2	1	3	2	8	66.67	2	0.816	ปานกลาง
ครั้งที่4หลัง	3	1	3	2	9	75	2.25	0.957	ปานกลาง
ครั้งที่5หลัง	3	2	3	2	10	83.33	2.5	0.577	ดี
ครั้งที่6หลัง	3	2	3	3	11	91.67	2.75	0.500	ดี
ครั้งที่7หลัง	3	2	3	3	11	91.67	2.75	0.500	ดี
ครั้งที่8หลัง	3	2	3	3	11	91.67	2.75	0.500	ดี
ก่อนเรียน	1	1	1	1	4	33.33			
หลังเรียน	3	2	3	3	11	91.67			
เด็กมีพฤติกรรมมีการฝึกที่ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ						58.34			

ขั้นตอนในการวิจัย	มิ.ย.60				ก.ค.60			
	1	2	3	4	1	2	3	4
1.วิเคราะห์ปัญหา								
2.หาประเด็นปัญหา								
3.วิเคราะห์ตัวแปร								
4.ทบทวนวรรณกรรม								
5.สร้างเครื่องมือวิจัย								
6.เก็บรวบรวมข้อมูล								
7.วิเคราะห์ข้อมูล								
8.จัดทำรายงานวิจัย								

14. งบประมาณของโครงการวิจัย

รายการ	จำนวน	ราคา(บาท)
กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A สี	17 แผ่น	170
สติ๊กเกอร์ใส	10แผ่น	150
สี	1 กล่อง	125
กาวสองหน้าบาง	5 ม้วน	75
กระดาษชาร์ทสี	6 แผ่นใหญ่	60
รวม		580

15. ผลการวิจัย

ผลการพัฒนาทักษะด้านสังคมของนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 1 จำนวน 1 คน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนใหญ่ ปีการศึกษา 2560 พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการแบ่งปันดีขึ้น หลังจากการใช้ชุดนิทานเด็กดีมีน้ำใจ โดยนักเรียนมีพฤติกรรมแบ่งปันดีขึ้นคิดเป็นร้อยละ 56.34 ซึ่งได้จากการสังเกตพฤติกรรมและจดบันทึกคะแนนสะสมตลอด 2 สัปดาห์

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปให้ใช้ระยะเวลาการวิจัยมากกว่านี้

